

STOKVERBAASD

Vol ongeloof kijk ik naar het angstige witte hoopje kat. Gespiest door een stok?!? Ze had de medewerkster van de dierenambulance die vrijdagmiddag hard gebeten in haar hand toen ze op straat gevangen werd. Een sneeuwwitte vacht, twee licht loensende ogen met de kleur blauw die je aan vergeet-me-nietjes doet denken en een gaatje. Een op zich niet zo heel groot gaatje aan de linkerkant van de borstkas. De stok was inmiddels verdwenen.

Maar dat gaatje is stille getuige van de ravage die de rafelige bamboestok moet hebben aangericht in haar lijfje. Want er hangt wat vet uit. Buikvet. En het gaatje zit op de borstkas. Dus dat is niet goed. Helemáál niet goed zelfs. Aan mij de taak om het katje weer in de originele staat terug te toveren. Ik haal de kat uit het hokje en bekijk haar eens wat beter. Het is een klein poesje met een buikje dat je niet bij haar postuur zou verwachten. Ik voel voorzichtig de buik af en krijg kippenvel. Ze is drachtig! Ik voel vier kleine bolletjes in de baarmoeder zitten. Helaas blijkt ze niet geschikt te zijn of een halsbandje te dragen. Ik breng het katje onder narcose en intubeer haar om zuurstof en eventueel narcosegas toe te kunnen dienen en te kunnen beademen indien nodig. Volgens scheer ik een groot gedeelte van de linker zijkant van de kat om een indruk te krijgen van de verwondingen. Uit de röntgenfoto die al gemaakt is blijkt veel lucht onder huid te zitten. Behalve dat ene gaatje blijkt de huid verder intact. Maar het gaatje zit onge-

veer bij de tiende rib en toch steekt er buikvet uit, terwijl de borstkas na de dertiende rib eindigt, dus hoe is de stok dan haar lichaam ingegaan? En wat is daarbij allemaal geraakt van binnen door die vieze bamboestok, hoe zal de baarmoeder er aan toe zijn? Aangezien we geen eigenaar konden opsporen om mee te overleggen mag ik niet zomaar de baarmoeder verwijderen. Ik neem me voor dat wel te doen als de baarmoeder geraakt is, want als de moederpoes het niet overleeft is er ook geen hoop voor de kittens.

Na grondig reinigen en desinfecteren brengen we de poes naar de operatiekamer waar ze aan het zuurstof en de bewaking gekoppeld wordt. Ik omsnijd het gaatje voorzichtig en verwijder het buikvet dat uit de wond steekt. Ik verleng de wond verder en volg daarbij het steekkanaal dat naar achteren loopt. Ineens zie ik het rafelige gat waar de stok de buikholte is binnen gedrongen: precies tussen de 12e en de laatste zevende rib ter hoogte van het ophangbandje van de linker eierstok. Op een haar na is het middenrif niet geraakt en de borstholte intact. Daar tref ik nog meer uitpuilend buikvet aan en zelfs een stukje alvleesklier dat uit de wond steekt! Ik probeer alles weer in de buikholte te brengen en sluit de buikwand nadat ik de rafelige wondranden heb opgefrist. Vervolgens sluit ik de grote wond van ongeveer 15 cm in meerdere lagen en breng twee lange drains aan om wondvocht en eventuele splinters van de stok af te kunnen voeren. Daarna leggen we de kat in rugligging om in het midden van de buik opnieuw de buik te openen. Op deze manier zijn alle organen veel beter toegankelijk voor een grondige inspectie en indien nodig herstelingsgrepen. Opgelucht constateer ik geen vrij vocht, geen bloed, geen maag- of darminhoud en geen urine in de buik. En wonder boven wonder blijkt de baarmoeder niet geraakt

te zijn! Ik voel de gehele buikwand aan de binnenzijde af op zoek naar hout-splintertjes of beschadigingen, maar vind ze niet. Daarna sluit ik ook deze wond. Al die tijd is het poesje prachtig stabiel gebleven en blijkt maar een minimale hoeveelheid narcosemiddelen nodig te hebben. Dat is wel zo prettig voor de kittens, die nu nog maar de grootte van een garnaaltje hebben.

Met meervoudige pijnstilling en dito antibiotica mag het poesje rustig ontwaken uit narcose. Als ze bijkomt van deze zware operatie dopen we haar "Mintje", ze moet toch in elk geval een naam hebben. De eerste nacht doorstaat ze goed en in het weekend dat volgt is ze weliswaar heel bang maar laat zich wel verzorgen door mij. Langzaam win ik vertrouwen en op zondag zit ze spinnend op schoot en eet ze uit mijn hand. Gelukkig, want ze zijn tenslotte met z'n vijven. Na het weekend maken we foto's van Mintje om een poging te doen een eigenaar te achterhalen via de Facebookpagina van onze praktijk. En binnen een uur is de eigenaar bekend!! Althans de oppas van Mintje want de eigenaren blijken op vakantie te zijn ergens in de woestijn van Egypte met slecht internet-contact. Mintje heet eigenlijk Tinkel en het nestje is gelukkig meer dan gewenst.

Na enkele dagen intensieve zorg in de opname blijkt Tinkel steeds koortspieken te hebben. Zes dagen na de ingreep ontwikkelt ze een bult in haar rechter flank en wil ze niet meer zo goed eten. De bult blijkt een abces waar veel stinkende pus en houtsplintertjes uit komen na flink spoelen. Ik besluit de volgende ochtend samen met de assistente een echo te maken van Tinkels buik. In de baarmoeder zien we in goed verpakte vruchtblaasjes vier kleine garnaaltjes uitbundig naar ons zwaaien! Het lijkt dus goed te gaan met de dracht. Toch

zal het nog een spannende bevalling worden, want de buikspieren moeten flink werken bij een bevalling en zijn dan tegen die tijd hopelijk goed hersteld. Na enkele dagen neemt de oppas Tinkel mee naar haar eigen huis om verder te verzorgen tot de eigenaren weer thuis zijn. We spreken regelmatig controles af om het herstel goed in de gaten te kunnen houden.

Ruim vijf weken na het incident met de bamboestok krijgt mijn collega via de Facebookpagina van onze praktijk een berichtje met foto binnen: Tinkel is bevallen van vier kittens. Het berichtje deelt ze met alle collega's van de praktijk via onze groepsapp:

"de mini-prinsesjes zijn geboren" en we zijn allemaal superblij met de goede afloop! Vandaag kijk ik vol ongeloof naar de (86!) foto's die zojuist door de oppas zijn gestuurd van Tinkel met haar kroost. En ik lees de mail erbij: "Het zijn heerlijke kittens, ze zijn alweer negen weken oud en ze rennen lekker door de tuin. Tinkel is een super trotse en hele goede moeder. De rode heet Rico, een super spinner, doerak en knuffel. De witte met klein grijs plekje op haar koppie (het enige meisje) heet Sweety en is een echte dame. De zwarte met meeste wit heet Felix, hij is de grootste knuffel en heel erg op mensen gericht. De andere zwarte (met weinig wit) heet Ninja, die is super lief maar kijkt graag de kat uit de boom, hij kan je dan met grote ogen aankijken (smelt)." Ik heb al vaak katten gezien met ernstige verwondingen

die er toch weer bovenop wisten te krabbelen. Maar een drachtige kat, die gespiest werd door een bamboestok en na een zware operatie en herstelperiode met een hoop medicatie alsnog vier blakend gezonde kittens op de wereld zet? Stomverbaasd!!

Claudia Verhoeff
Dierenartspraktijk Alkmaar Noord
www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

